

Кіровоградська обласна бібліотека ім. А. І. Крушельського
Інв. №

Рік видання XVIII
№ 34 (2294).
СУБОТА
19
БЕРЕЗНЯ
1977 РОКУ
Ціна 2 коп.
Газета виходить з 1939 року.

пролетарі всіх країн, єдніться!

Молодь Комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ПРИМНОЖУВАТИ ПРОДУКТИВНУ СИЛУ НАУКИ

16 березня в Києві відбулися загальні збори Академії наук Української РСР. З доповіддю про підсумки діяльності Академії наук за 1976 рік і завдання на другий рік п'ятирічки по дальшому підвищенню ефективності наукових досліджень виступив президент АН УРСР академік Б. Є. Патон.

Перший рік десятиї п'ятирічки — п'ятирічки ефективності і якості ознаменованій важкими досягненнями вчених. Академії наук республіки. В народне господарство країни впроваджено понад 600 робіт з економічним ефектом більш як 220 мільйонів карбованців. Цьому значною мірою сприяло дальше зміцнення зв'язків науки і виробництва, впровадження їх форм, які дістали високу оцінку ЦК КПРС. Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнєва. Зокрема, завдяки утворенню науково-виробничих комплексів, які включають у себе інститут, конструкторське бюро і дослідне виробництво, створюються умови для підвищення рівня фундаментальних досліджень як основи прикладних розробок, забезпечується безперервність переходу від виникнення наукової ідеї до виготовлення дослідного зразка або освоєння нової технології.

Учасники зборів обговорили завдання вчених на 1977 рік. Підкреслювалось необхідність зосередити зусилля колективів наукових установ на розробці принципово нових машин, агрегатів і технологій, які забезпечували послідовне зростання ефективності виробництва і підвищення якості продукції.

На зборах виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Шербицький. В основу сьогоднішньої діяльності дослідників, підкреслив він, повинні бути покладені стратегічні напрями дальшого розвитку науки, зміцнення її зв'язку з практикою, визначені з'їздом партії і конкретизовані Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим на зустрічі з керівниками академії братніх країн. Необхідно добитися істотного підвищення віддачі суспільствознавчих досліджень, як цього вимагають рішення XXV з'їзду КПРС. Періодичне завдання тенсу полягає в тому, щоб тематичні плани всіх інститутів, всіх наукових колективів, рівень організації і якості виконання цих планів відповідали сучасним вимогам.

Співнившись на конкретних питаннях, які стосуються безпосередньо напрямів дослідних робіт українських учених, В. В. Шербицький висловив впевненість у тому, що колектив Академії прищепить зусилля в пов'язанні завдання історичної пагі — з'єднання досягнень науково-технічної революції з перевагами соціалізму, гідно зустріне 60-річчя Великого Жовтня.

В обговореному питанні прийнято відповідну постанову.

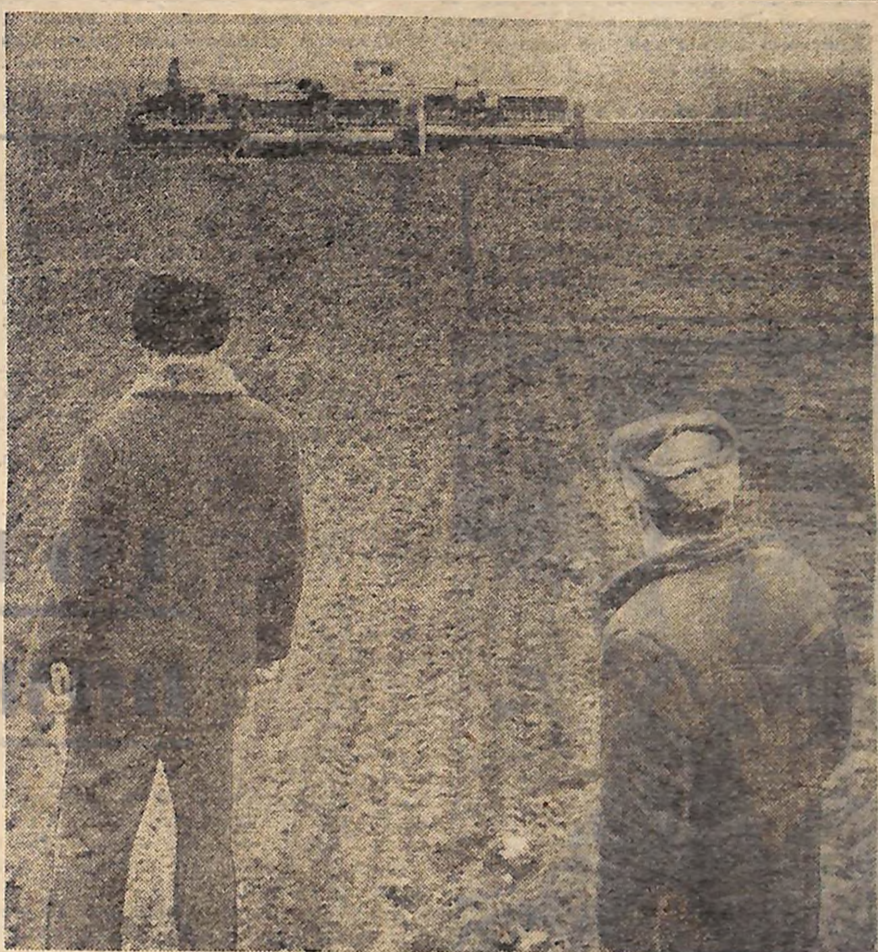
В роботі загальних зборів АН УРСР взяли участь члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України, відповідальні працівники ЦК КПРС, ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністрів Республіки.

(РАТАУ).

В ОНИ довго й спрагло чекали цього дня. Кризь заметіль і зливу йшли вони до своїх сонячних гін, очікуваних і все одно таких тремтливо-несподіваних. Бо все сьогодні позначилось у колгоспі імені Кірова Бобринецького району урочисто-радісними словами: почалася сімба. І кожен відчув причетним себе до цієї хвилюючої події: від голови колгоспу, агрономів, «комсомольських прожектористів» до молоденької куховарки Галини Горай, котра цього року вперше вивозить у поле механізаторам запашний борщ.

(Закінчення на 2-й стор.)

ЯК СІЄТЬСЯ, ХЛІБОРОБЕ?

Тракторист Микола МИРОНЮК. Він щодня засіває до 50 гектарів ранніх зернових.
Щавлють посівне зерно шофер Микола ЯЛОВІНКО.
Комсомолка Людмила МОРОЗ Сімба ранніх зернових у колгоспі імені Кірова.
Фото В. КОВНАКА, В. ЗЕМБОРІЯ.

ЗЕМЛЯ ОТЧА

Життя приємлю кожний порух,
Приємлю неба сині очі...
Мене щодень ведеш ти вгору,
Свята, всесильна земле отча!
Тобою сню, тебе співаю,
Як дня погожого початок.
Ти — все для мене, рідний краю, —
Чи ж можу я про це мовчати!!
Ти — крик мій той, беззубий, перший,
І перший сміх ясний, дитячий,
Колисна світлх дівань, звершень,
Любов моя, мій труд гарячий.
Роман ПОПОВИЧ.

В обкомі ЛКСМ України

ШКОЛЯРІ— ЮВІЛЕЮ БАТЬКІВЩИНИ

Богданівська середня школа імені Леніна Знаменського району здана славіть високою успішністю учнів, цікавими традиціями в трудовому й моральному вихованні. Кожен комсомолець тут нині бореться за почесне право бути занесеним на Дошку пошани поруч батьків — передо-

вників виробництва, багато юнаків і дівчат наполегливо оволодівають знанням хліборобських професій. А нещодавно на Всесоюзних комсомольських зборах старшокласники вирішили в рік 60-річчя Великого Жовтня вчитися під девізом «Ударні праці батьків — наше відмінне навчання»

У ті ж дні комсомольці Кіровоградської середньої школи Долинського району зобов'язалися до славного ювілею Батьківщини виростити і здати державі по п'ять кроликів кожен, залучити до кролівництва всіх піонерів і жовтенят.

Надаючи важливого значення справі, початій учнями Богданівської та Кіровоградської середніх шкіл, бюро обкому комсомолу схвалило їхні почини і зобов'язало міські, районні комітети ЛКСМ України, первинні комсомольські організації шкіл забезпечити всіляку підтримку і поширення цих ініціатив.

Всі—на комуністичний суботник!

По-ударному

Трудовики кіровоградського заводу «Металіст» зобов'язалися в день «червоної суботи» працювати з найбільшою продуктивністю і випустити продукції на 8 тисяч карбованців. Колектив підприємства виробить 16 тонн виважів, 1000 електро-

нагрівних спіралей, 300 металевих бочок.
Комсомольсько-молодіжна ланка ліній виготовлять підків де бригадиром Людмила Холодова, здасть цього дня продукції на тисячу карбованців.
Молодь підприємства візьме участь у впорядкуванні спортивного майданчика і території заводу.
М. КУМΠΑН.

Мільйони людей щодня користуються послугами працівників житлово-комунальних підприємств. Нинішнього року працівники сфери обслуговування вперше відзначають своє професійне свято. Напередодні наш кореспондент попросив завідувачого відділом комунального господарства Кіровограда О. І. КОМАРА розповісти про успіхи комунальної служби міста, про перспективи на п'ятиріччя.

У десятих п'ятиріччі

— Щодня змінює своє обличчя наше місто. Змінює заздалегідь дбайливим рукам працівників служби житлово-комунального господарства. План обсягу робіт комунальні підприємства Кіровограда за минулий рік виконали на 106,3 процента. Здійснено чимало робіт по новому будівництву, капітальному й поточному ремонту.

Змінила своє обличчя вулиця Жовтневої революції, де виявився новий міст, упорядковано багато старих вулиць. Збудовано водопровід по вулиці Гулака-Артемозського.

Працівники комунального господарства озеленили сквер по вулиці Демієвської, створили нові газони загальною площею 2,3 гектара, висадили 22,6 тисячі дерев, 52,2 тисячі кущів.

Коллективи комунальних підприємств

узяли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня. Вони спрямовані на повніше використання резервів збільшення виробництва, поліпшення якості обслуговування, досягнення найвищої продуктивності праці.

Великі задання мають розв'язати комунальники у справі поліпшення благоустрою міста. Нинішнього року на благоустрой Кіровограда виділяється 2,8 мільйона карбованців, з яких 900 тисяч карбованців передбачено витратити на будівництво доріг і тротуарів, баз для комунальних підприємств, що виконують роботи по благоустрою міста, закінчення будівництва транспортного вузла біля мосту через річку Інгул по вулиці Жовтневої революції, спорудження моста по вулиці Карла Лібкнехта, реконструкція парку імені В. І. Леніна,

благоустрої та озеленення парку імені 50-річчя Жовтня.

Цього року в місті буде впорядковано 36 тисяч квадратних метрів тротуарів, прокладено 14 кілометрів ліній зовнішнього освітлення. Нині ж продовжуються роботи по регулюванню, розміщенню і закріпленню берегів річки, почнеться будівництво колектора зливової каналізації з підпірною стіною з боку Інгулу.

У десятих п'ятиріччі в Кіровограді намічено реконструювати міст по вулиці Карла Маркса, продовжити роботи по регулюванню та розчистці берегів Інгулу.

За п'ятиріччя в місті буде збудовано 31 кілометр нових доріг, реконструйовано понад 30 кілометрів старих, упорядковано сімдесят кілометрів ліній зовнішнього освітлення.

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА І ПОБУТОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ

Швачка цеху пошиття легкого жіночого одягу Клавдія ВИННИК. Фото В. КОВБАКА, В. ЗЕМНОРІЯ.

Чи МСЖНА узяти собі, що ми, працівники побутових і житлово-комунальних підприємств, не існуємо? Уяви собі це на хвилину, уяви — і ти відчуєш, як потрібна наша професія людям. Бо зараз перестануть обігрівати твою квартиру батареї центрального опалення, самітньо без вогню стоятиме газова плита, вкрийтяться сміттям тротуари, зачахнуть на газонах квіти, забур'яняться сквери... А сам ти станеш зовсім неможливим на собі, адже зачиняться перед тобою двері перукарень, пралень, лазень, швейних майстерень...

Та ми існуємо, добрі твої помічники, ми не завжди помітні, але такі потрібні людям.

Називають нас чарівниками, службою доброго настрою.

Я теж із племені чарівників, я — швачка Устинівського комбінату побутового обслуговування населення. Працюю тут уже сьомий рік після закінчення професійно-технічного училища. Про іншу спеціальність ніколи й не мріяла, просто змалку вирішила — давати людям радість, та й професія швачки — найдавніша професія в побуті.

Працюємо цікаво, напружено. 15 березня колектив виконав квартальний план, подавши мешканцям району послуг на 54,8 тисячі карбованців. Служба сервісу прийшла в село. Служба сервісу утверджується на селі, стираючи граці між ним і містом. Наш комбінат, наприклад, подає населенню району десятки видів послуг. Ми шиемо і лагодимо одяг, взуття, в'яжемо трикотажні вироби, ремонтуємо телевізори, холодильники, виготовляємо меблі, упорядковуємо садиби, фотографуємо, дбаємо про транспорт...

За минулий рік комбінат подав на душу населення послуг на 9,72 карбованця. І якщо раніше колгоспник змушений був за кожною послугою їхати до районного центру чи до міст, то сьогодні ми обслуговуємо його через мережу комплексних приймальних пунктів. Таких пунктів у нас дванадцять, а в області — 256.

Наш молодий диспетчер Лідія Шкіндер постійно стежить за графіком виїзду машин у села, за строками та якістю виконання замовлень. У змаганні серед приймальників лідирують комсомолки Наташка Мігол з радгоспу «Інгульський», Лідія Хлінина з колгоспу Карла Маркса, їх добре знають усі односельчани. Дізната приймають замовлення вдома, визначають потреби населення,

добиваються високих показників у праці. Вони — незамінні люди в селі.

Взагалі в нашому комбінаті багато молодих перукарів, фотографів, швачок, які роблять свою професію престижною, авторитетною. Справжнє ціннісне до закріпіння верхнього жіночого одягу молоді комуністки Люба Куценко, «Золоті руки у Люба», — кажуть замовники. І не тільки замовники. Такої думки й шість практиканток із професійно-технічного училища, котрі вчаться у Люби майстерності.

А хто з мешканців сіл району не знає нашого теслі комсомольця Володі Жданюка!

Міцний, кремезний, з лагідними сірими очима Володя зміє привабити до себе людину, догодити їй своєю ввічливістю, всією поведінкою. А без цих рис працівникові служби сервісу не обійтись. Володя Жданюк очолює ремонтно-будівельну бригаду комбінату. Бригадир сам на всі руки майстер: залюбки виготовляє парканки, ремонтує вікна і двері, обкладає цеглою будинки, мурє труби. А ще Володя, сівши за кермо бензопили, їздить по селах рознілювати дрова. Володя любить свою професію, йде до людини зі щирим бажанням допомогти їй. Тому й добивається успіхів. Тільки за два місяці нинішнього року бригада Володимира Жданюка подала послуг населенню району на 17 тисяч 200 карбованців.

У нашому цеху по шиттю легкого жіночого одягу теж широко розгорнулося змагання за гідну зустріч 60-річчя Жовтня. Комсомолки Галина Павличковська, Зоя Корниченко підвищують свою майстерність, учаться у наставників виконувати замовлення вчасно й добротно.

Я виконала свій квартальний план ще 10 березня, подавши устинівцям послуг на 496 карбованців.

Не шкодую, що працюю в службі побуту. Моя професія потрібна. Моя професія престижна. Мій портрет на районній Дошці пошани, я — «Молодий гвардієць п'ятиріччя», зі мною радо вітаються на вулиці люди.

К. ВИННИК, швачка Устинівського районного комбінату побутового обслуговування населення.

ДОБРІ ПОМІЧНИКИ

ЯК СІЄТЬСЯ, ХЛІБОРОБЕ?

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Ожило поле, бо сіаба — то не просто зерно, кинуто в пухку землю, то дозга, кспітка підготовка, що передувала цьому дню.

Механізатори п'ятої бригади колгоспу імені Кірова зобов'язалися посіяти ранні зернові за півтора дня, а кукурудзу — протягом п'яти днів. І оскільки сіаба — пора найвідповідальніша, те доручили її найдосвідченішим. Микола Миронюк сіє у своєму житті не вперше. Однак хвилювався, як передує першим побаченням. Старанно закривав ологу, виконуючи зміни завдання на 150—160 процентів, готував агрегат до сіаби. Ланкою механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків, Микола збирав торік на цьому полі щедрий урожай. Сьогодні механізатор сіє ячмінь. Микола Миронюк — ударник комуністичної праці, нагороджений медаллю «За трудову відзнаку». При нормі 35 він засіяв сьогодні ячменем 50 гектарів поля. Добре працюють молоді сівальники Валентина Будає, Людмила Мороз, Ніна Петриченко.

Напруження, трудовий ритм передаються й молодому водієві автомашини, що підвозить зерно до агрегату — Миколі Яловенку. Поле — сьогодні епіцентр хвилювань усієї бригади. І тому не відходить від агрегату комуністи: політінформатор, агроном Олександр Васильович і секретар партійної організації відділка Дмитро Олександрович. Вони теж Яловенки. Ні, зовсім не родичі, просто поле вина колгоспу тут Яловенки. Залишаються люди в колгоспі, міцно тримаються землі своїх батьків. Тому і бригада комсомольсько-молодіжна, тому іще один з Яловенків, Віктор, теж на весняному полі. Разом з Петром Золотарьовим молодий механізатор культивує грунт під засів. 25—27 гектарів при нормі сімнадцять — такий внесок минулорічного випускника Василівської середньої школи. Не відстають від Віктора на культивуванні його вчерашні однокласники Сергій Анциферов та Володимир Манькута. Натружено гудуть у полі трактори комсомольця Василя Фрея, молодого механізатора Бориса Соколова. Йде сіаба. Відповідальна пора для комсомольсько-молодіжної бригади, яка, борючись за звання колективу імені 60-річчя Жовтня, дала слово виростити по 32,5 центнера зернових на кожному гектарі, довести середньоденний виробіток на тракторі до 8,4 гектара умовної оранки, зекономити 13 тисяч кілограмів пального.

Падає зерно із щедрих рук молодих сівачів у весняну землю. Сійся, родича...

Л. КРАВЕЦЬ.

ЗА ПУТІВКИ НА ВСЕСВІТНІЙ

КИШИНІВ, 15 березня. (Кор. ТАРС). Перший запис з'явився сьогодні у фестивалній книзі «Гавана-78» комсомольської організації Кишинівського тракторного заводу. До неї вписано привітання слюсаря-лекальника Інструментального цеху, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Станіслава Крижалепа, який опанує щоденну норму на 140—160 процентів.

Фестивалні книги в усіх комсомольських організаціях Молдавії. До них заносяться імена передовиків виробництва, підійнятих навантажень, які ввійшли в рух за право представляти радянську молодь на XI Всесвітньому фестивалі молоді і студентів у Гавані.

У програмі підготовки до Всесвітнього форуму молоді, що проводиться в Молдавії, — широка пропаганда фестивального руху, лекції, присвячені героїчній боротьбі кубинського народу за свободу і незалежність, сьяття кубинської музики і фільмів, конкурси на кращий політичний плакат. Путівку в Гавану одержать переможці республіканської селекції «Дорогами миру, дружби і солідарності».

«МОДА-77»

Під такою назвою пройшов обласний огляд-конкурс, на якому було представлено близько 200 моделей одягу.

В огляді брали участь кращі закрійники-модельєри райпобуткомбінатів області, Олександрійської фабрики пошиття та ремонту одягу Кіровоградської швейної фабрики та ательє міста. Особливо приваблюючі фасони одягу показали закрійник-модельєр Кіровоградського експериментального цеху М. Пастешник, який сам і демонстрував свої вироби.

Заслужують уваги і моделі жіночого одягу ательє № 4, де закрійниця Л. Кравцова. Красиві моделі трикотажних виробів показала працівниця Олександрійської фабрики пошиття та ремонту одягу В. Ставницька. Комісія визначила кращих майстрів, вироби яких будуть демонструватися на республіканському огляді-конкурсі.

Фото Л. СІБЕЛОВСЬКОГО і В. ЗЕМНОРІЯ.

«МОДА-77»

ЗНАННЯ? А НАВІЩО?

ОДНІЄЮ з характерних рис соціалістичного способу життя є глибокий інтерес широких верств трудящих до перспектив розвитку суспільства, їх зацікавленість у пошуку найбільш ефективних шляхів комуністичного виконання підготовчого покоління, підготовки його до життя, всебічного розвитку радянської людини. Ось чому питання, порушене олександрійським дебіасикласником Григорієм К. (див. «Молодий комунар» за 3 лютого ц. р.), знайшло широкий відгук серед працюючої молоді. Багато читачів газети визнали питання анкети «Знання? А навіщо?» настільки важливим, що відповіді на запитання анкети супроводили листами, в яких детально викладали та обгрунтували свої думки.

На сьогодні редакція одержала відповіді і листи майже від 300 чоловік. І лише один читач висловлює скептичне ставлення до ролі знань у житті людини. Зате для переважної більшості відповідей характерна однастайна думка: без достатніх знань сучасна людина обійтися не може, знання потрібні не тільки для оволодіння професією, вони є основою розвитку людини, зумовлюють її участь у виробничому, громадському й культурному житті суспільства, вони допомагають особистості здійснити її функції щодо пізнання і перетворення навколишньої дійсності.

І це закономірно. В епоху науково-технічної революції і соціально-економічного розвитку своїх задатків і здібностей, до іскрового виразу своєї індивідуальності. Вона хоче випробувати свої сили в багатьох сферах життя, помітно впливати на різні його сторони. Але для того, щоб впливати, потрібно багато знати, а для того, щоб творити, потрібно знати ще більше. Сьогодні саме творча особистість стає господарем життя. Знання ж є основою творчої діяльності. Цю думку підтверджують відповіді на анкету. Ось що пише, наприклад, молодий трудівник з міста Світловодська Вячеслав Бойко: «Знання дуже допомогли мені в житті. Лише завдяки їм я дістаю можливість працювати творчо, стати кваліфікованим токарем. Три роки я стояв за токарним верстатом, а ось уже чотири роки працюю майстром. Продовжую поповнювати, вдосконалювати свої знання. При цьому менше всього думаю про зарплату. По-перше, я дістаю моральне задоволення. По-друге, значно розширюється кругозір, полетіть душа, стає приємнішим спілкування з людьми». А молодий механізатор з Бобринського району В. Ланецький відстоює думку про те, що вирощувати високі врожаї сільськогосподарських культур можна лише на основі знань з біології, хімії, фізики, математики шляхом їх творчого засвоєння. Правильні, зрілі думки.

Більшість наших кореспондентів (понад 60 процентів) — це молоді робітники різних підприємств нашої області і деяких сусідніх з нею областей. Лише один із них вважає, що знання йому мало допомогли в житті, а шість чоловік не відчувають потреби вчитися далі. Багато молодих робітників переконані, що саме знання сприяють удосконаленню кваліфікації, підвищенню продуктивності праці. На жаль, цього не розуміють чимало старшокласників, які не бачать прямого зв'язку між знаннями, які вони засвоюють сьогодні, і продуктивністю їхньої праці на виробництві завтра. Така й головна помилка Григорія К.

Широке дослідження радянських соціологів переконливо доводить ефективну, дедалі зростаючу роль знань у вдосконаленні виробництва. За даними члена-кореспондента Академії наук СРСР В. Г. Афанасьєва, на підготовку до переходу від одного розряду до іншого (вищого) слюсаря-інструментальника з освіттю за 5—6 класів потрібно в середньому п'ять років, з освіттю за 7 класів — трохи більше, трітьох років, з освіттю за 8—9 класів —

два—три роки, а з середньою освіттю — лише рік, рідко шістьма. Кілька років тому було проведено дослідження на підприємствах міст Москви Харкова та Ізюма, яке охопило три тисячі робітників. Установлено, що виконання виробничих норм робітниками із середньою освіттю на 25 процентів вище, ніж робітниками з восьмирічною освіттю. А в Челябінську було вивчено працю 26,6 тисячі робітників і виявлено, що послідовне зростання загальної освіти працюючих на один клас викликає в середньому підвищення продуктивності праці: в машинобудівній промисловості на 1,5—2 проценти, в чорній металургії — на 0,4—0,7 процента, а в легкій промисловості — на 1,4—2,2 проценти. Ось ціна лише одного класу освіти! Дослідження, проведені на Московському заводі імені Ілліча, показу-

ють, що робітники з 9—10-класною освіттю засвоюють нову техніку приблизно в два рази швидше, ніж їхні товариші з освіттю за 6—7 класів. У наш час для 90 процентів спеціальностей у чорній металургії і для 80 процентів у машинобудуванні потрібна підготовка за технікум або повну середню школу. Узагальнюючий матеріал про різносторонній вплив освіти, знань на виробництво, академік С. Г. Струмилін довів на прикладі 1967 року, що кожен карбованець, вкладений в освіту трудящих нашої країни, дає 3,6 карбованців прибутку.

З усього сказаного зрозуміло, що сьогодні й на виробництві дуже потрібні знання, що без глибоких і всебічних знань не можна стати висококваліфікованим робітником, механізатором. Не випадково наші читачі твердять у відповідях на анкету, що «я токарем потрібні знання», «якщо хочеш бути передовим робітником, необхідно безперервно вчитися» і т. д. Цікаво, що потяг до знань найбільше відчувається на підприємствах, де неспороно налагоджено виробництво, де помітний технічний прогрес. Прислухаючись до думок наших читачів, ми бачимо, що вони пишуть робітникам шосто-го цеху двічі орденського заводу «Червона зірка» Ігор Касяненко, формувальник цеху ковкого чавуну Георгій Мамонтов і ще кілька червоногорівців, які себе не назвали. Велику роль знань на виробництві підкреслюють леквальник Кременчуцького автозаводу Ігор Сухарников, слюсар Ігор Нікулін і слюсар-ремонтник Анастасій Манько з цього ж заводу.

Проте зачення знань не обмежується впливом на сучасне виробництво. Знання формують і збагачують світогляд людини, допомагають їй зрозуміти природні явища, соціальні й моральні процеси, дають їй можливість розвинути свої здібності і тому роблять її щасливою. Тим-то всім передовим людям притаманна жадоба до знань, захопленість цюкою. Тим-то цілком слушно вважається, що однією з головних ознак творчої особистості є вміння збагачувати себе знаннями. Молодий агроном колгоспу «Заповіт Леніна» Знаменського району Віктор Коваленко пише у відповідях на анкету: «Важко уявити собі людину, яка вже наситилася знаннями. На мою думку, засвоєння знань — процес без кінця. Мене цікавлять знання не тільки зі спеціальності. Я хочу все, все знати. Звичайно, в міру можливостей». Навіть люди зрілого віку відчувають великий потяг до знань і закликають молоді вчитися. «Мені 43 роки. — пише електромонтер з Кіровограда Іван Іванович Бойченко, — але я постійно поповнюю свої знання, користую-

чись різними джерелами. Як хочеться вчитися!» Витися радять навіть ті поодинокі читачі, які не відчувають, за їхніми словами, потреби в знаннях. Тут, безумовно, суперечність. Щось подібне нерідко зустрічається в житті. Багато з тих, хто, подібно до Григорія К., сумнівається в доцільності навчання, хто більше говорить про виробництво, зрештою подають заяви до вищих навчальних закладів. Це дуже показово: молоді люди усвідомлюють, що кваліфікований робітник одержує більшу зарплату, ніж інженер, лікар, педагог, і все ж прагнуть до вищої освіти. Не дивно, що в більшості вузів конкурс на вступних екзаменах досить великий. Про великий потяг до освіти, проте, що знання завойовують дедалі сильніші позиції в сільськогосподарському виробництві, пишуть у своїх відповідях молоді колгоспники. А чимала група молоді, зайнятої інтелектуальною працею, говорить про навчання як невід'ємну, одну з кращих частин свого життя: «Хочу все знати», «Якби можна було, я б і два життя вчилася», «Без знань ніяк не можна»... Прислала свої відповіді й група старших школярів. Тут позиція однастайна — всі осуджують

Григорія К., хоча серед них немало подібних до нього. «Вчитися цікаво», «Знання потрібні для майбутнього», «Не уявляю собі життя без школи» — такі й подібні думки учнів. Переважна більшість тих, хто поділяється своїми думками, прагне й далі вчитися, закликає старшокласників свідомо й наполегливо здобувати освіту, постійно збагачувати себе знаннями тих багатств, які виробило людство, готувати себе до самостійного поповнення знань. Крім того, старшокласникам не слід ніколи забувати про свій обов'язок перед Батьківщиною. Країна покладає на них велику надію. А виправдати її, стати повноцінним громадянином, активним будівником комунізму без міцних і різнобічних знань неможливо. Боротьба за знання сьогодні — це боротьба за комунізм сьогодні і завтра.

Все закономірно. Думки наших читачів, викладені у відповідях на анкету і листях, збігаються з думками всіх радянських людей, а їх почуття — із загальним потягом трудящих до знань, до освіти. За останніми даними, в нашій країні різними формами навчання охоплено 93 мільйони чоловік, з кожної тисячі громадян 767 мають вищу або середню освіту.

А сьогоднішнім старшокласникам ми повинні допомогти не тільки зрозуміти велику життєву цінність знань, а й навчитися самостійно засвоювати їх і вільно орієнтуватися в стрімкому потоці політичної та наукової інформації, як цього вимагає XXV з'їзд КПРС. Це — почесне завдання шкільних комсомольських організацій. Пригадаймо слова Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з промови на XVII з'їзді ВЛКСМ:

«Наш час — рік науково-технічної революції. Вона охоплює всі сторони життя суспільства, ставить великі вимоги до кожної людини, її знань, професійної підготовки. Це особливо повинно хвилювати молоде покоління, на яке ляжуть усі турботи про дальше примноження матеріальних і духовних сил нашої держави. Перед молоддю, як ніколи гостро, стоїть завдання весь час поповнювати і поглиблювати свої знання, оволодівати останніми досягненнями науки і техніки».

Навіщо знання? — запитувала наша анкета. Сотні молодих людей дали на це запитання переконливу відповідь: для життя, для всебічного й гармонійного розвитку людської особистості, для побудови нового суспільства. Щоб будувати, треба знати з кожним днем більше й більше. «Знання потрібні в житті, як гвинтівка в бою». (Н. К. Крупська).

„ПЛАНЕТА“ ЗАПРОШУЄ „ГЛОБУС“

Членами делегації наукового географічного товариства «Глобус» середньої школи № 30 м. Кіровограда в складі тридцяти чоловік поїде до Ленінграда. На запрошення клубу «Планета» при Географічному товаристві СРСР юні географи представлятимуть Українську РСР на Всесоюзній науковій конференції, що проходить з 25 по 30 березня. «Глобусці» поведуть із собою колективний реферат «Економічні й культурні зв'язки Кіровоградщини». Присвячений він 60-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Вже десятий рік у тридцять шкільних працює учнівське наукове географічне товариство «Глобус». Товариство має свій статут, у ньому визначено основні завдання юних географів: розширяти і поглиблювати знання з географії, суспільних наук, розвивати інтерес до географічної науки, вивчати рідний край, прищеплювати назви науково-дослідної роботи.

З 1974 року науковим консультантом товариства став кандидат геолого-мінералогічних наук В. Г. Руткевич. Юні географи виконують завдання Академії наук УРСР, Географічного товариства СРСР і Географічного товариства УРСР.

Близько 220 учнів п'яти—десятих класів стали членами товариства. 1973 року «глобусці» здійснили подорож по Північному Кавказу. Час від часу краєзнавча секція товариства влаштує екскурсії по визначенню геологічної будови ґрунту, багатства рослинного й тваринного світу рідного краю. Позаторік значна група членів товариства займалася вивченням стану охорони природи і навколишнього середовища нашої області.

У «Глобуса» тісні зв'язки з юнацьким клубом «Планета» при Географічному товаристві СРСР (м. Ленінград), з подібними клубами і товариствами міст Вільнюса, Архангельська, Самарканда, Руставі, Казані та інших.

З 1973 року «Глобус» бере активну участь у наукових конференціях при Географічному товаристві СРСР.

На основі експедицій, туристсько-краєзнавчих екскурсій по рідному краю, науково-дослідної роботи, члени товариства написали кілька рефератів. Серед них — «Розвиток економіки Кіровоградщини в дев'ятій п'ятирічці» (1974 рік, удостоєний диплома II ступеня), «Охорона природи і навколишнього середовища Кірово-

градщини» (1975 рік, удостоєний Диплома I ступеня).

Товариство протягом багатьох років підтримує міцні зв'язки з Географічним товариством СРСР, особисто з учнем секретарем комітету по пропаганді суспільних наук, розвивати інтерес до географічної науки, вивчати рідний край, прищеплювати назви науково-дослідної роботи (м. Ленінград).

Велику допомогу юним географам надають їхні старші друзі, почесні члени товариства «Глобус». Це професори, доктори географічних наук О. М. Маринич (м. Київ), Ю. Д. Дмитревський (м. Ленінград), В. Ш. Джаошвілі (м. Тбілісі), М. І. Махмутов (м. Казань), кандидати географічних наук М. М. Бороздінов (м. Ленінград), Харрі Паалберг (м. Таллін) та інші.

Вчені присилають юним друзям свої наукові праці, карти, діапозитиви, періодичні видання, дають поради і відповідні завдання.

«Глобусці» стали пропагандистами географічної науки в нашому місті.

У юних географів склалися свої традиції. Частина випускників «глобусців» продовжує і у вузах займатися дослідною роботою. Так, минулого року вступили до Київського інституту народного господарства імені Д. С. Корженка колишній президент «Глобуса» Саша Нікіфороз та голова кореспондентського пункту товариства Тоня Литвиненко і беруть участь у роботі студентських наукових товариств. Уміла організація роботи учнівського товариства не тільки сприяє зростанню авторитету школи, а й забезпечує формування сталою пізнавального інтересу.

Р. ДАЙДАКУЛОВ, керівник наукового географічного товариства «Глобус», дійсний член Географічного товариства СРСР. м. Кіровоград.

«МОДА-77» • «МОДА-77»

АНКЕТА „МК“

„Що дозволено молодості?“

Дискусійний клуб „МК“

Ми з чоловіком уважно стежимо за матеріалами дискусії. Особливо обурили нас перші два листи.

Я сама мати трьох дітей, тож, напевно, не погіршу проти істини, коли скажу: в поганій поведінці дітей найбільша вина батьків. Нема контролю, а там, де його нема, там і панує розбещеність. Корені її сягають глибше...

Всі ми часто користуємось автобусом. А чи звертали увагу на те, як мами шанують своїх дітей? Дитина вже ходить до школи, а мама садить своє «малю» біля вікна, сама ж краєчку примощується. Щоб її чадо часом не поступилося місцем старшому.

І не підозрюють дорослі, що отак день за днем вони виховують у своїх дітей егоїзм, неповагу до старших. А коли дитя виростає — дивуються, чому воно таке безсердечно, навіть до них самих?

Нам сподобалось, як до питань виховання підходять у Че-

ВИННІ БАТЬКИ

хословаччині, де ми з чоловіком гостювали минулого року.

Пройдеш вулицю — не побачиш жодного недспалка, на автобусних зупинках — чистота, квіти. Хто близько живе — поливає їх. А зрзати троянду з клумби нікому й на думку не спаде. І в Будинку культури побували — на вечорі відпочинку. Після бесіди там теж практикують для молоді танці. Але як це культурно, весело!

А втім, я вважаю, вчитися відповідати (виявляється, і це треба) є у кого і в нашій країні. Навіть у Кіровограді знайдеться місце, де молодь проводить час із задсволенням, розумно. Чи, може, я помиляюсь?

О. СЕРГІЄНКО.

м. Кіровоград. Часто деякі батьки утримують дорослого сина чи дочку на сабї кошті, вважаючи, що добре, зі смзком одягти «дитину» — це

позашкільне життя учнів.

Коли ж це робітник якогось підприємства, мабуть, варто направляти сигнал про його погану поведінку на розгляд колективу.

Та я все ж вважаю, що найкращим і найпершим прикладом для своїх дітей повинні бути батьки. Відразу після народження (так, так, саме з пелюшок) дитина має чітко засвоїти, що їй дозволено, а що ні. Бо ж до п'яти років формується характер. А якщо їй (щоб вона не плакала) дозволяється все, то вже після п'яти років дитина вимагатиме того, чого їй забганеться. Згодом це переросте у звичку, а потім стане нормою життя.

Вважаю, що батьки повинні більше цікавитись і тим, де проводять їхні діти дозвілля.

Якщо врахувати вищесказане, проводити виховну роботу активніше, згуртованіше, то наша молодь буде вихованішою.

О. АРХИНОВА.

м. Гайворон.

«Ритми часу» відома. Всього кілька днів минуло відтоді як ансамбль повернувся до Кіровограда після поїздки на Далекий Схід. Ленінський райком комсомолу міста Кіровограда спільно з адміністрацією обласної філармонії влаштувала творчу зустріч колективу з молодими кіровоградцями. А зніюмство з поїздки для глядачів почалося ще у фойє, де про прийом нашого ансамбля свідчив яскравий намерстінний газети. Калуга, Хабаровськ, Магадан, Петропавловськ Камчатський, Владивосток, Благовещенськ, Беломорськ...

58 при мінус 35

ся з художнім керівником М. О. Суворовим та адміністратором С. А. Юманкуловим. Утворився своєрідний «круглий стіл», у розмові за яким узяли участь також перший і другий секретарі Ленінського райкому ЛКСМУ Валерій Мальцев і Тетяна Лебедева та секретар комсомольської організації ансамбля Софія Зотова.

— Молодість, оптимізм, нетримне прагнення вперед, відчуття постійного биття пульсу епохи, — ось ті підвалини, на яких стоїть наш колектив, — почав розповідь Микола Олександрович. Усміхнувся і виправився: — Точніше, рухастість. Наші хлопці і дівчата гарячі, запальні. Ми весь час шукаємо нових сценічних форм, тем, свіжих, яскравих образів. От узяти «Місячний вальс». Здібні солісти Людмила Ліберова, Те-

тяна Кочубей, Олександр Гуревич і Вячеслав Зотов зуміли етіліти на сцені ідею нової композиції.

Згадки. Недавно бачене, чути, ще свіже в пам'яті. У Владивостозі була тепла, хвилююча зустріч з моряками Тихоокеанського флоту. Після концерту аотистів обступили земляки з України, були навіть кіровоградці. Увечері хлопці і дівчата з ансамбля піднесли воїнам український рушник. Один із подарованих сувенірів разом з рушником передадуть до музею, розтовів начальник Елавівостозького матроського клубу капітан ІІІ рангу Г. Лисиця, а другим, як призом, нагородять краєвого танцюриста їхнього ансамбля.

А в Уссурійську була хвилина німотної тиші. Величної тиші. Тієї, що допомагає усвідомити подвиг, проінятися ідеєю невмирущості героїв. Вони стояли біля паровоза в топці якого спалено Сергія Лазо. Квітів не було. Вони поклали гілочку ялини. Зелені віти життя. Такі хвилини стають незабутніми...

А тут, у Кіровограді, був гарний, урочистий вечір... Хай такі вечори стануть доброю традицією.

А. НЕЧИТАЙЛО.

Велику популярність мають виступи вокально-інструментального ансамбля «Вільшаночка» Вільшанського Будинку культури. Створено цей творчий колектив 1968 року. Ансамбль не раз брав участь в обласних оглядах-конкурсах, фестивалях самодіяльного мистецтва.

На фот.: концертні виступи О. Т. ШЕВЧЕНКО проводять репетиції з учасниками ансамбля «Вільшаночка».

Фото Ю. ІВАНОВА.

МОЛОДІЖНЕ КАФЕ:

РОБОТИ ПОЧАЛИСЬ

Минулої середи в Кіровограді закрилося кафе «Весна». Ного спустілий зал відразу заповнився молодими людьми. Це штукатурні з бригади Марії Казаріної (управління механізації будівництва комбінату «Кіровоградвобуд»), студенти — білі будівельного загону сільськогосподарського машинобудування, учні технікуму механізації сільського господарства та інші прийшли оформляти молодіжне кафе. Вони відремонтують приміщення, змонтують стіни з дерев'яних елементів, викочають багато інших робіт. І все це — на громадських засадах.

Незабаром оповлене кафе гостинно розчинить двері. Першими відвідувачами будуть ті, хто докладав праці до його народження.

Оформлення здійснено за проектом молодого спеціаліста обласного відділу у справах будівництва та архітектури Юрія Мильникова.

М. БІДЕНКО.

НЕ ЖДИ!

Слова Григорія ПОЖЕННЯНА.

Музика Вадима СЕРЕЖНИКОВА.

Навстречу ей шагни. И сам свою тропу торни. Не жди огня, а сам горни.

Метет ли вьюга лютот дожди — Не жди, не жди, не жди! (2 раза).

За честь друзей Вступая в спор, За славой не гонись. Не жди.

когда протрубят сбор, В беде ты сам горнист. Бери трубу и сам труби. Не жди любви, а сам люби.

Метет ли вьюга, лютот дожди — Не жди, не жди, не жди! (2 раза).

1. Когда у друга пад ногой Трещит непрочный лёд. Не жди, когда спасет другой, — Бросайся сам вперед. Любую ношу сам неси, Не жди спасенья — сам спаси.

2. Метет ли вьюга, лютот дожди — Не жди, не жди, не жди. (2 раза).

3. Когда мелькнет крыло любви — Не треть напрасно дни. Не жди ее и не зови,

Музыкально-инструментальный ансамбль «Вільшаночка» Вільшанського Будинку культури. Створено цей творчий колектив 1968 року. Ансамбль не раз брав участь в обласних оглядах-конкурсах, фестивалях самодіяльного мистецтва.

На фот.: концертні виступи О. Т. ШЕВЧЕНКО проводять репетиції з учасниками ансамбля «Вільшаночка».

Фото Ю. ІВАНОВА.

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“ — „КОЛОС“ — 0:0

Наближається початок сорокового чемпіонату країни з футболу. Колективи посилено до нього готуються. Кіровоградська «Зірка» звільний навчально-тренувальний збір проводить у Закарпатті. В місті Мукачевому вона зіграла перший контрольний товариський матч. Її суперником був «Колос» із Нікополя, який у цьому сезоні виступатиме теж у другій українській зоні.

Посидинок проходив напружено, але жодній команді не вдалося відкрити рахунок.

В. ТВЕРДОСТУП.

ТИРАЖ «СПОРТЛОТО»

16 березня в місті Москві відбувся 11-й тираж «Спортлото» і «Спортлото-2».

Виграші випали на такі номери:

«Спортлото» — 43, 40, 25, 18, 24, 42;

«Спортлото-2» — 47, 7, 6, 10, 2, 44.

Виплата виграшів — з 26 березня по 26 квітня.

РЕДАКТОР М. УСПАЛЕНКО.

ТИРАЖ 61 520.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обком ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета печатається на українському письме.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

ПОГОДА

Сьогодні вдень по області та місту передбачається мильна хмарність, місцями невеликий дощ. Вітер північно-східний, 12-15 метрів на секунду. Температура повітря: 5-10, по місту 6-8 градусів тепла.